

Dosarul nr. 2ra-437/19

Prima instanță - Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud. : P. Hilotii)

Instanța de apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : D. Corolevschi, D. Stănilă, O. Moraru)

Î N C H E I E R E

6 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Groza Veaceslav, reprezentat de avocatul Gabriela Moldovan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Groza Veaceslav împotriva lui Ababii Constantin cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost respinse apelurile declarate de Groza Veaceslav și Ababii Constantin și menținută hotărârea din 2 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2017, Groza Veaceslav s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ababii Constantin solicitând încasare sumei de 6 766 968 lei cu titlu de prejudiciu material și 1 094 068 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 19 aprilie 2015 aproximativ la orele 21.00, la restaurantul „Paris” situat în satul Corjeuți raionul Briceni, Ababii Constantin, aflându-se în stare de ebrietate, fără nici un motiv, l-a lovit pe Groza Veaceslav cu pumnul în regiunea feței, în urma cărui fapt, el a căzut jos, lovindu-se cu capul de corlată de la scări, pierzând cunoștința și primind vătămări corporale.

În urma loviturii aplicate și-a revenit deja în apartamentul restaurantului. După cele întâmplate a solicitat ambulanța, fiindu-i acordat primul ajutor medical, însă după miezul nopții, s-a simțit mai rău și a fost transportat la Spitalul Clinic municipal din mun. Bălți, unde a fost internat.

Conform extrasului din fișa medicală nr.5617 din 12 mai 2015, i-a fost stabilit diagnosticul clinic definitiv traumatism cranio-cerebral acut închis, contuzie cerebrală minoră, edem cerebral, leziune traumatică externă a conductului auditiv extern stâng, plagă contuză mentonieră, contuzia articulației cotului stâng.

Conform raportului de constatare medico-legală nr. 110-D din 24 aprilie 2015 au fost depistate vătămări corporale medii, după criteriul duratei sănătății (mai mult de 21 de zile).

Potrivit raportului de expertiză medico-legală, nr. 165-D din 10 iunie 2015, a fost depistat traumatism cranio-cerebral acut închis, exprimat prin contuzie cerebrală minoră, leziunea condilului auditiva urechii stângi, plaga condută a bărbiei penetrantă în cavitatea bucală, contuzia cotului stâng au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile).

Urmărirea penală pe faptul dat, a fost pornită la 25 aprilie 2015, în conformitate cu elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod Penal.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 30 mai 2015, a fost recunoscut în calitate de parte civilă, în ordonanță fiind indicat că având calitatea de parte vătămată.

Prin infracțiune, i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral în sumă de 6 766 968 lei.

La 29 august 2015, Ababii Constantin Gheorghe a fost pus sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod Penal, însă prin ordonanța procurorului raionului Briceni din 28 februarie 2017, învinuitul Ababii Constantin a fost scos de sub urmărirea penală din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod Penal, fiind menționat că fapta dată constituie contravenție prevăzută de art.68 alin. 3, art.69 alin. 1) și art.354 Cod Contravențional.

Reclamantul a invocat că cheltuielile pe care le-a suportat în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale și acelea de tratament și transport, care au survenit în urma cauzării vătămarilor corporale, reprezintă un prejudiciu material considerabil pentru el.

Cu atât mai mult că între reclamant și Societatea DSF Demenagement, Franța au fost încheiate contractele de outsourcing la 2 aprilie 2015 pe o durată strictă de 12 luni începând cu 24 aprilie 2015 cu o remunerare de 150 000 euro pe an și din data de 10 aprilie 2015 pe o durată strictă de 12 luni începând cu 29 aprilie 2015 cu o remunerare de 126 000 euro pe an, însă din cauza incidentului ce a avut loc la 19 aprilie 2015 și ca urmare internarea sa în spital, el a fost în imposibilitate de a-și onora obligațiile asumate prin aceste contracte.

Prin cererea de concretizare din 8 noiembrie 2017, reclamantul a indicat suplimentar că paguba materială, potrivit extrasului fișei medicale nr. 5617 din 12 mai 2015, la externare reclamantului i-a fost prescris evidența la neurochirurg la locul de trai; evitarea efortului fizic, control repetat peste o lună și urmarea tratamentului pentru o perioadă de 30 de zile:- capsule Vinebrali 30 mg 1 c x 2 ori/zi, timp de 30 zile;-capsule Benevroni 1 c x 2 ori/ zi timp de 20 zile;-tablete Texamen 20 mg 1 p x 1 zi, timp de 10 zile;-tablete Actovigini 1 p x 2 ori/zi, timp de 20 zile;-sirop Ceraxoni 1 mililitru x 3 ori/zi, timp de 10 zile. Astfel, cheltuielile pe care le-a suportat în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale și acelea de tratament și transport, care au survenit în urma cauzării vătămarilor corporale, reprezintă un prejudiciu material.

În perioada tratamentului, din cauza incidentului petrecut din 19 aprilie 2015 și ca urmare internarea reclamantului în spital, a fost în imposibilitate de a onora obligațiile asumate prin contractele încheiate.

Contractul de outsourcing din 2 aprilie 2015, încheiat între Societatea SIMPLY Dem, din Franța, în persoana lui Groza Veaceslav care conform extrasului de înmatriculare principală în registrul comerțului și a societăților din 4 februarie 2015 este gestoriar) și Societatea EUROPE Demenagement, situată Garges Ies Gonesse, pe lângă Prefectul regiunii Ile-de-France: având ca obiect outsourcing de demenajare (art. 2 al contractului) pe o durată strictă de 12 luni începând cu 24 aprilie 2015 cu o remunerare de 150 000 euro pe an, echivalentul bănesc în lei MD, conform informației Băncii Naționale a RM, la data depunerii cererii 1 (un) euro constituia 20,55 lei, suma totală fiind de 3 082 500 lei.

Contractul de outsourcing din 10 aprilie 2015, încheiat între Societatea SIMPLY Dem, cu adresa Paris 75020, bd. Gambetta, 195 Șiret 534 834 205 000 13, organism de formare înregistrat la numărul 534 834 205 RCS pe lângă Prefectul regiunii PARIS, în persoana cet. Groza Veaceslav și Societatea EUROPE Demenagement, situată Garges Ies Gonesse, având ca obiect outsourcing de demenajare pe o durată strictă de 12 luni începând cu 29 aprilie 2015 cu o remunerare de 126 000 euro pe an, echivalentul bănesc în lei MD, conform informației Băncii Naționale, la data depunerii cererii 1 (un) euro constituia 20,55 lei, suma totală fiind de 2 589 300 lei.

De asemenea, reclamantul a indicat că în urma incidentului a suportat suferințe psihice, emoții negative venite de starea neplăcută în aspect psihologic, cum ar fi: tulburarea bunăstării psihice, a echilibrului sufletesc, umilința, iritarea, furia, starea de disconfort, slăbirea rezistenței fizice la boli, pierderea unor plăceri de a veni la muncă. I-a fost lezată onoarea față de subalternii săi cât și clienții restaurantului, cât și a rutelor de transport. La fel i-a fost cauzat prejudiciul onoarei, a unei aprecieri nefavorabile, inclusiv cele privind reputația și probitatea profesională defavorizată.

Prin hotărârea din 2 aprilie 2018 a Judecătorei Edineț sediul Briceni, cererea de chemare în judecată înaintată de Groza Veaceslav a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Ababii Constantin în beneficiul lui Groza Veaceslav suma de 1000 (una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral, 1000 (una mie) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, în total suma de 2000 (două mii) lei.

În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Ababii Constantin, în beneficiul statului 100 (una sută) lei cu titlu de taxă de stat.

S-a încasat de la Groza Veaceslav în beneficiul lui Ababii Constantin 1000 (una mie) lei cu titlu de cheltuielile de judecată pentru asistență juridică.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că în partea ce ține de cerința privind încasarea prejudiciului material solicitat de reclamant prin cererea concretizată în sumă de 5 672 900 lei, este neîntemeiată și neprobată. Potrivit conținutului contractului de outsourcing din 02 aprilie 2015, anexat la materialele cauzei civile în copie efectuată de pe o altă copie, tradus din limba franceză la titlu părțile contractante sunt incluse Societatea "DSF Demenagement" și Societatea "Europe Demenagement". Cu titlu de obiect al contractului este stipulat: "Outsourcing de demenajare", iar termenul contractului fiind 12 luni, începând cu data de 24 aprilie 2015.

Instanța a reținut că la rubrica semnătura atât în contractul din 02 aprilie 2015, cât și în contractul din 10 aprilie 2015, este aplicată o semnătură, presupusă a fi al administratorului întreprinderilor contractante din Franța, însă la materialele cauzei civile nu sunt anexate probe ce ar demonstra înregistrarea întreprinderilor DSF Demenagement și Simply Dem pe teritoriul Franței, cu informația privind fondatorii și administratorul acestora, care sunt în drept de a încheia contracte și a efectua alte acțiuni în numele persoanelor juridice respective.

Totodată, și în contractul de outsourcing din 10 aprilie 2015 la rubrica semnătură este aplicată o semnătură al presupusului reprezentant al Simply Dem – Mr Derouiche Khali, fără a fi stipulată funcția sau împuternicirile acestuia.

Totodată, ambele contracte au fost prezentate în copii efectuate de pe alte copii, certificate de avocatul.

Instanța a constatat că reclamantul nu a dovedit manifestarea voinței de a încheia contractele respective de către persoanele juridice DSF Demenagement și Simply Dem cu Europe Demenagement, or, la materialele cauzei nici nu sunt anexate înscrisuri confirmatoare despre existența unor astfel de întreprinderi înregistrate pe teritoriul Franței. Contractele invocate de reclamant nu au fost încheiate între părți, astfel, întreprinderea Europe Demenagement, a cărei administrator este Groza Veaceslav, nu și-a asumat nici o obligațiune contractuală față de persoanele juridice DSF Demenagement și nici față de Simply Dem.

Referitor la prejudiciul material în sumă de 1100 lei suportat pentru cheltuieli de tratament medical, instanța a reținut că medicamentele invocate de reclamant, au fost prescrise de către medicul neurochirurg, ceea ce se confirmă prin extrasul din fișa medicală nr. 5617 din 12 mai 2015 însă, la materialele cauzei civile, nu au fost prezentate și anexate probe ce confirmă procurarea medicamentelor prescrise de către medic.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral instanța a conchis că din circumstanțele cauzei și probele anexate la dosar, pentru suferințele fizice și psihice suportate de reclamant în urma faptei ilicite comise, prevăzute de Codul Contravențional, suma de 1000 lei este echitabilă și proporțională.

La 18 aprilie 2018, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Groza Veaceslav a declarat apel împotriva hotărârii din 2 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni, solicitând instanței admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 4 mai 2018, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ababii Constantin a declarat apel împotriva hotărârii din 2 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni, solicitând instanței admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de Groza Veaceslav și Ababii Constantin și menținută hotărârea din 2 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni.

La 14 ianuarie 2019, Groza Veaceslav, reprezentat de avocatul Gabriela Moldovan, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii 2 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Briceni, solicitând casarea hotărârilor menționate și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivare a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Ca temei de drept, recurentul a invocat prevederile art.432, alin.(4) din Codul de procedură civilă care statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurentul a indicat că este greșită concluzia instanței de apel precum că la materialele dosarului nu au fost prezentate probe ce ar confirma valoarea prejudiciului material.

La examinarea cauzei instanța urma să aplice dispozițiile art. 1418 alin. (4) din Codul civil și să ia în considerație stabilirea despăgubirilor în cazul în care prin fapta ilicită s-au cauzat vătămări corporale, și să ia în calcul toate cheltuielile de tratament, dat fiind faptul că în sensul dat au adus argumente.

În opinia recurentului, la examinarea apelului instanța de apel nu respectat prevederile art. 373 alin. (1) și (5) din Codul de procedură civilă.

A omis să dea un răspuns explicit și să se expună asupra legalității hotărârii instanței de fond în partea ce ține de încasarea sumei de 1000 de lei din contul reclamantului, fără a fi supusă controlului temeiniciei și corectitudinii soluției.

Recurentul consideră că apelantului Groza Veaceslav instanța nu i-a acordat posibilitatea de a ști dacă argumentele invocate în cererea sa de apel au fost neglijate sau respinse, motivul respingerii fiind lăsat într-o stare de incertitudine și creat impresia că nu a fost auzit, fapt ce contravine art. 6 & 1 al Convenției.

Concluzia instanței de apel are un caracter superficial, ceea ce ar fi temei de casarea a deciziei și transmiterea acuze spre rejudecare în instanța de apel.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 6 noiembrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 14 ianuarie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Groza Veaceslav, reprezentat de avocatul Gabriela Moldovan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Groza Veaceslav, reprezentat de avocatul Gabriela Moldovan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari